

Sygn. akt **XI Ka 427/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Artur Achrymowicz

Protokolant Katarzyna Wójcik

przy udziale prokuratora Wojciecha Pergały

po rozpoznaniu dnia 17 listopada 2020 roku

sprawy **N. Ś.** s. S. i K. z d. Ś. ur. (...)

w L.

oskarżonej z art. 92 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę, prokuratora, pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie

z dnia 10 lutego 2020 roku sygn. akt IX K 567/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 427/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód sygn. IX K 567/18 z dn. 10.2.2020 r.			

1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# obrońca			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	

3.1.	Obrazy art. 177 § 1 w zw. z art. 178 § 1 K.k. przez zakwalifikowanie czynu z art. 92 § 1 K.w. – apelacja prokuratora w pkt. I i apelacja pełnomocnika w pkt. IV		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Merytoryczne rozpoznanie zarzutu byłyby bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 436 K.p.k. z uwagi na stanowisko wyrażone w sekcji 3.3.3.			
Wniosek			
O zmianę wyroku przez skazanie – pełnomocnik. O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.			
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Bezprzedmiotowość zarzutu wyklucza merytoryczną ocenę wniosków.			
3.2.	Obrazy: 1) art. 7 K.p.k. przez wadliwą ocenę wiarygodności dowodów osobowych oraz opinii		

	<p>– pkt I apelacji pełnomocnika;</p> <p>2) art. 170 § 1 K.p.k. przez oddalenie wniosku o opinię co do zapisu monitoringu – pkt III apelacji pełnomocnika.</p>		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Merytoryczne rozpoznanie zarzutu byłyby bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 436 K.p.k. z uwagi na stanowisko wyrażone w sekcji 3.3.3.			
Wniosek			
<p>O zmianę wyroku przez skazanie – pełnomocnik.</p> <p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>			
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Bezprzedmiotowość zarzutu wyklucza merytoryczną ocenę wniosków.			
3.3.	Błędne ustalenia, iż oskarżona jedynie nie zastosowała się do wskazań sygnalizatora, tj. popełniła wykroczenie.	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Opis przypisanego czynu, czyli zawarte w orzeczeniu ustalenia, pozostają w oczywistej i zasadniczej sprzeczności z trafnymi co do istoty zdarzenia ustaleniami, przedstawionymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (sekcja 1.1.1.), w szczególności, iż oskarżona „nie zatrzymała samochodu przed sygnalizatorem /.../, co w konsekwencji doprowadziło do potrącenia pieszej” (k. 375v). Związek przyczynowy pomiędzy zignorowaniem obowiązku i bezpośrednim skutkiem w postaci uderzenia auta w pieszą oraz dalszym – w postaci spowodowania obrażeń, jest ewidentny. Nie zachodzą też żadne okoliczności ekskulpujące.</p> <p>Słusznie pełnomocnik podnosi, iż ustalenie, jakoby pokrzywdzona, widząc nadjeżdżający pojazd, mogła i powinna się zatrzymać, jest sprzeczne z opinią, którą Sąd Rejonowy uznał za przekonującą (J. P. - k. 343). Nawet jednak, gdyby stanowisko Sądu I instancji było w tym zakresie trafne, a – co więcej – gdyby</p>	

<p>pokrzywdzona przebiegała już na czerwonym świetle, to okoliczności tego rodzaju stanowiłyby jedynie z jej strony przyczynienie się do zdarzenia. Niewątpliwie zaś, nawet w takiej sytuacji, obowiązkiem kierującej było zaczekać, dopóki piesza nie zejdzie z jezdni.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. O zmianę wyroku przez skazanie – pełnomocnik.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Zasadność wniosku dotyczy apelacji prokuratora, a wynika z zasadności zarzutu. Wniosek pełnomocnika, jakkolwiek pozostaje w logicznym związku z uchybieniem, jest jednak sprzeczny z zakazem wynikającym z art. 454 § 1 K.k.</p>			
<p>3.4.</p>	<p>Rażącej surowości grzywny – apelacja obrońcy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Merytoryczne rozpoznanie zarzutu byłyby bezp przedmiotowe w rozumieniu art. 436 K.p.k. z uwagi na stanowisko wyrażone uprzednio w sekcji 3.3.3.			
Wniosek			
O zmianę wyroku przez wymierzenie nagany.			
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Bezprzedmiotowość zarzutu wyklucza merytoryczną ocenę wniosku.			
3.5.	Obrazy art. 624 § 1 K.p.k. przez obciążenie oskarżonej całością wydatków.		
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Merytoryczne rozpoznanie zarzutu byłyby bezp przedmiotowe w rozumieniu art. 436 K.p.k. z uwagi na stanowisko wyrażone uprzednio w sekcji 3.3.3.			

Wniosek			
O zmianę wyroku przez zwolnienie oskarżonej z kosztów.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Bezprzedmiotowość zarzutu wyklucza merytoryczną ocenę wniosku.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.4.1.	Niedopuszczalność skazania dopiero w postępowaniu odwoławczym.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
Sąd I instancji orzekł w istocie wbrew ustaleniom,			

które wynikają z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, najwyraźniej uznając, choć nie wynika to wprost z motywów wyroku, że oskarżona nie ponosi winy za skutek swego błędu.

Sąd Okręgowy, nie dopatrując się natomiast żadnych okoliczności wyłączających w tym zakresie winę, dysponując wystarczającym materiałem dowodowym do merytorycznego rozstrzygnięcia, stanął wobec perspektywy przypisania oskarżonej przestępstwa.

Nie została zaś ona w I instancji skazana, lecz ukarana. Jakościowa różnica między tymi rozstrzygnięciami jest fundamentalna i oczywista, i jakkolwiek niedopuszczalność skazania w takim układzie procesowym dopiero w postępowaniu odwoławczym nie wynika *expressis verbis* z art. 454 § 1 K.p.k. to jednak – w ocenie Sądu Okręgowego – *ratio legis* tej szczególnej regulacji, wyznaczającej dla strony oskarżonej wyższy standard niż wynikający z art. 78 i 176 ust. 1 Konstytucji, tj. wykluczającej skazanie osoby, której w I instancji nie przypisano przestępstwa, czyli gwarantującej w razie skazania dwuinstancyjność, nie

pozostawia wątpliwości, iż koniecznym okazało się uchylenie zaskarżonego wyroku.

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania

O ile Sąd I instancji nie poczyni ustaleń zasadniczo odmiennych od tych, które doprowadziły do konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku, winien uwzględnić zapatrywania wyrażone w sekcji 3.3.3. co do charakteru prawnego ewentualnie stwierdzonych naruszeń zasad ruchu także przez pokrzywdzoną.

Z kolei w razie uznania za wiarygodne wyjaśnień, jakoby oskarżona pytała pokrzywdzoną czy nic się jej nie stało, rozważenia wymagać będzie czy brak stwierdzenia przez leżącą, czy podnoszącą się z jezdni A. M., że coś jej dolega, upoważniał oskarżoną do odjazdu.

W razie przypisania oskarżonej czynu, mając na względzie okoliczności uwzględnione przez Sąd Rejonowy przy wymiarze kary (ostatnie zdanie na k. 392v), a także wynikające ewentualnie z bezpośredniego kontaktu z nią na rozprawie oraz jej postawę wobec zdarzenia

i pokrzywdzonej, kwestię prognozy kryminologicznej rozważyć by należało także na płaszczyźnie przesłanek z art. 66 § 1 K.k.

Sąd powinien przy tym dążyć do koncentracji materiału, by uniknąć ponownych kilkunastu terminów rozprawy w niezbyt skomplikowanej sprawie. Celowym byłoby zatem rozważenie już na etapie jej planowania, przy uwzględnieniu dotychczasowych stanowisk stron i ewentualnie skorzystaniu z możliwości przewidzianej w art. 349 § 2 i 5 K.p.k., czy nie zachodzi potrzeba wcześniejszego dopuszczenia dodatkowych dowodów.

Gdyby zaś zaistniała potrzeba sporządzenia uzasadnienia, nie powinno ono w sekcji 1. w I kolumnie zawierać opisów w jaki sposób doszło do ustalenia poszczególnych okoliczności (tym bardziej, kiedy opisy te nie dotyczą czynności lub procesów myślowych Sądu, lecz policjantów i biegłych – np. „nie stwierdzono”, „odtworzono”, „skorelowano” - k. 374v; „analizie poddano” - k. 375), a jedynie fakty, zaś jego układ graficzny nie powinien narażać Sądu na śmieszność (np. k. 384, 386v, 387-389v –

tabele formularza można edytować).	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
6. Koszty Procesu	
7. PODPIS	
Artur Achrymowicz	

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar kary i koszty.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Przypisanie wykroczenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana